

Overenskomsterne indeholder bestemmelser om, at de kan ændres ved aftale mellem parterne. Også sådanne bestemmelser forlænges, og der åbnes derved mulighed for gennemførelse af ændringer, som ikke forhøjer nettoindtjeningen for den enkelte læge. Ændringer forudsætter enighed mellem parterne samt socialministerens godkendelse i henhold til sygesikringsloven.

Lovforslaget åbner endvidere mulighed for, at tidligere indgåede aftaler, som endnu ikke er godkendt af socialministeren, fortsat kan gælde, ligesom aftaler, der er indgået under igangværende overenskomstforhandlinger vil kunne godkendes af socialministeren og anvendes.

I lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster er det foreslået, at de 2 suspenderede dyrtidsportioner ikke skal udbetales. Om suspensionen af dyrtidsportionerne gælder efter lægeoverenskomsterne, at de suspenderede portioner ikke medregnes ved reguleringen af lægernes nettoandel. Derimod påvirker suspensionen ikke dyrtidsreguleringen af omkostningsandelen, der reguleres for hver 3 points stigning i reguleringspristallet. Der foreslås ikke ændringer i disse principper ved dette lovforslag.

Om anvendelsen i øvrigt af principperne fra forslaget til lov om forlængelse af kollektive overenskomster henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Som følge af anvendelsen af principperne fra lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster er det foreslået, at honorarfastsættelsen udelukkende skal følge denne lovgivning, og pris- og avancelovgivningen vil derfor ikke finde anvendelse på reguleringen af honorarerne efter disse overenskomster. Denne bestemmelse (§ 3) vil først finde anvendelse fra lovens ikrafttræden. Den indebærer, at lægerne ikke vil kunne få efterbetaling af den mindreregulering af deres honorarer, der er en følge af monopoltilsynets fastsættelse af reguleringen i henhold til prisstoploven, men lægerne vil som anført på ny få fuld overenskomstmæssig regulering fra lovens ikrafttræden.

Lovforslaget indebærer ikke nogen stillingtagen fra regeringens side til, om de nuværende overenskomsters regulering af lægernes forhold er den rette på længere sigt. Der henvises i øvrigt om dette spørgsmål til folketingets forhandling den 11. maj 1978 om indenrigsministerens redegørelse af 3. maj 1978 om prioriteringen i sundhedsvæsenet (folketingets forhandlinger 1977-78, sp. 9478-9510 og sp. 9800-9874).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Udover de nævnte overenskomster fra 1976 og 1977 omfatter bestemmelsen dels de ændringer, som parterne har aftalt i overenskomstperioden, og dels de ændringer, som der er opnået enighed om under de igangværende overenskomstforhandlinger. Endvidere omfatter bestemmelsen aftaler indgået mellem parterne med hjemmel i overenskomsten, herunder afgørelser truffet i landssamarbejdsudvalgene.

Bestemmelsen medfører ingen ændring i sygesikringslovens § 26, stk. 2, 2. pkt., hvorefter overenskomster kun har gyldighed efter sygesikringsloven, for så vidt de er godkendt af socialministeren.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 sigter til §§ 5 og 6 i det samtidigt fremsatte lovforslag om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v.

Efter § 5 i det pågældende lovforslag gives der inden for en fælles beløbsramme på 1¼ pct. bl. a. mulighed for at afhjælpe uligheder, der er opstået inden for det offentlige område i forhold til tilsvarende områder på den private del af arbejdsmarkedet. Under hensyn til den nære binding mellem reguleringen af honorarerne efter sygesikringslægeoverenskomster og reguleringen af de højerelønnede tjenestemænds lønninger, jfr. de almindelige bemærkninger, forekommer det rimeligt, at lægernes honorarer og de højerelønnede tjenestemænds lønninger behandles ens i den pågældende relation.

Efter § 6 i lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. forhøjes taktreguleringens dækningsgrad til ¾. Taktreguleringen efter lægeoverenskomsterne er bundet til taktreguleringen for de højerelønnede tjenestemænd, og lægeoverenskomsterne bør derfor ændres i overensstemmelse med princippet i § 6 i det nævnte lovforslag.

Ad stk. 2. Efter § 1 i det samtidigt fremsatte lovforslag om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v. ses der ved pristalsregulering af arbejdsvederlag med videre bort fra 6,0 points i det for juli 1979 og senere beregnede pristal. Det foreslås for lægeoverenskomsterne, at de to dyrtidsportioner kun bortfalder ved reguleringen af nettoandelen af honorarerne, ikke for omkostningsandelen. Baggrunden herfor er, at den sus-